

كيفية صلاة النبي ﷺ

تأليف:

الشيخ / عبد العزيز بن باز

باللغة التايلندية

وكالة المطبوعات والبحث العلمي
وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المملكة العربية السعودية

هـ ١٤٣٥

วิธีละหมาดของท่านนบี

คือลัดลลอส อะลัษษิ วัซซัดลัม

เรียบเรียงโดย

ไชยค์ อับดุลอาษิร บินอับดุลลอส อิบนิบาซ

เผยแพร่โดย

ตัวแทนฝ่ายการพิมพ์ และวิจัยด้านวิชาการ
กระทรวงศาสนา ศาสนสมบัติ เผยแพร่ และแนะนำ
ประเทศ ซาอุดีอาราเบีย
هـ ١٤٣٥

อับดุลลอฮ์ และบรรดาคาวงศ์วานและสาวกของท่าน และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามแบบฉบับ ของท่านนบี ที่อดกลัดอดสู่อะลัยฮิ วะซัลลัม จนถึงวันสิ้นโลกด้วยเถิด

ح) وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد 1425 هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

بن باز، عبدالعزيز بن عبدالله

كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم / عبدالعزيز بن

عبدالله بن باز - الرياض ، ١٤٢٧ هـ

٣٠ ص : ١٧×١٢ سم .

ردمك : ٧-٥١١-٢٩-٩٩٦٠

١- الصلاة

أ- العنوان

١٤٢٦ / ٥٣٧٤

ديوي ٢٥٢,٢

رقم الإيداع : ١٤٢٦/ ٥٣٧٤

ردمك : ٧-٥١١-٢٩-٩٩٦٠

الطبعة الحادية عشرة

١٤٣٥ هـ

مطابع الناشر العربي
AL-NASHER AL-ARABI P.PRESS

ความว่า: การละหมาดที่ประเสริฐยิ่ง คือ การละหมาดที่บ้าน
ของเขา นอกจากละหมาดที่รฎู

อนึ่งการกระทำละหมาดซุนนะฮ์จำนวนร็อกอะฮ์ดังกล่าว
เป็นหนทางหนึ่งที่จะนำผู้ปฏิบัติไปสู่สวรรค์ ซึ่งท่านนบี ได้
กล่าวไว้ว่า

مَنْ صَلَّى لِيَّ فِي يَوْمِهِ وَلَيْلَتِهِ تَطَوُّعًا بَنَى اللَّهُ
لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ

ความว่า: ใครก็ตามที่ได้กระทำการละหมาดซุนนะฮ์ในแต่ละ
วัน 12 ร็อกอะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงสร้างที่พักพิงหลังหนึ่งสำหรับ
เขาในสวนสวรรค์ (บันทึกโดยท่านอิหม่ามมุสลิมในหนังสือ
ซอฮิฮะฮ์)

ใครก็ตามละหมาด 4 ร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดอัศริ และ 2
ร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดมัฆริบ และ 2 ร็อกอะฮ์ก่อนละหมาดอิ
ชาอ ก็จะเป็นการดี เนื่องจากมีหลักฐานที่ถูกต้อง จากท่านนบี
ในเรื่องดังกล่าว

ไอ้อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกื้อกูลความจำเริญและความสำเร็จ ขอ
พระองค์ทรงประทานพรและความสันติแก่ท่านนบีมุฮัมมัดบิน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

วิธีละหมาดของท่านนบี

คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะซัลลัม

الحمد لله وحده ، والصلاة والسلام على عبده ورسوله نبينا

محمد وآله وصحبه أجمعين

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์
เดียว การวิงวอนขอคูอาอ์และความสันติ จึงมีแต่ท่านร่อซูล
ของอัลลอฮ์ ท่านนบีของเรา วงศ์วาน และสาวกของท่านทุก
คน

นี่เป็นหนังสือโดยสรุป ที่แสดงถึงคุณลักษณะการ
ละหมาดของท่านนบี คืออัลลอฮ์อะลัยฮิ วะซัลลัม ที่ข้าพเจ้าจะ
นำเสนอแค่บรรดามุสลิมและมุสลิมะฮ์ทั้งหลาย ที่มีความ
ปรารถนาจะปฏิบัติตามแนวทางของท่านนบีคืออัลลอฮ์อะ
ลัยฮิ วะซัลลัมในเรื่องการละหมาด ดังคำกล่าวของท่านนบีที่ว่า

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي

ความว่า: พวกท่านจงละหมาดเสมือนที่พวกท่านเห็นฉัน

ละหมาด (บันทึกโดยบุคอรี)

รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการละหมาด

1-การอาบน้ำละหมาดที่สมบูรณ์ คือ การอาบน้ำละหมาด
ตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติไว้ในอัลกุรอาน และที่ท่านนบีได้
ทำเป็นแบบอย่างไว้ อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ﴾

ความว่า : โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาขึ้นขึ้นสู่การ
ละหมาด (ต้องการที่จะทำละหมาด) พวกเขาจงล้างใบหน้า
ของเจ้า และมือทั้งสองของพวกเขาเจ้าถึงข้อศอก และจงลูบ
ศีรษะของพวกเขา และจงล้างเท้าของเจ้าจนถึงตาตุ่ม และตั้ง
หะเคียของท่านนบีคืออัลลอฮ์จะลบล้างสิ่งชั่วร้ายที่ได้กล่าวไว้ว่า

لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوَرٍ

ความว่า :อัลลอฮ์จะไม่ทรงรับการละหมาดของผู้หนึ่งผู้ใดใน
หมู่พวกท่านโดยปราศจากการอาบน้ำละหมาด

อนึ่งบทขิกรุลลอฮ์ต่างๆที่กล่าวมา ล้วนแต่เป็นซุนนะฮ์เท่านั้น
ไม่ใช่ฟิรฎ (ไม่ใช่วาญิบ)

และอัลลอฮ์ได้อนุมัติให้มุสลิม และมุสลิมะห์ทุกท่าน
กระทำการละหมาดซุนนะฮ์ คือให้ละหมาด 4 ร็อกอะฮ์ก่อน
ละหมาดซุฮรี และ 2 ร็อกอะฮ์หลังซุฮรี 2 ร็อกอะฮ์หลังมัฆริบ
และ 2 ร็อกอะฮ์หลัง อีซา และ 2 ร็อกอะฮ์ก่อนศุบฮ์ รวมทั้งสิ้น
12 ร็อกอะฮ์ ซึ่งการละหมาดในจำนวนร็อกอะฮ์ดังกล่าวเรียกว่า
รอวาคิบ คือ การปฏิบัติที่เป็นประจำ เพราะว่าท่านนบีคือล
ลบล้างสิ่งชั่วร้ายได้กระทำให้เป็นประจำในช่วงเวลาที่
ท่านนบีพำนักอยู่ในเมือง

ส่วนเวลาที่อยู่ในระหว่างการเดินทาง ท่านนบีจะไม่
ละหมาดซุนนะฮ์ดังกล่าว เว้นแต่ ซุนนะฮ์ ก่อนศุบฮ์ และซุน
นะฮ์ วิตร ซึ่ง ท่านนบีจะละหมาดเป็นประจำ แม้ว่าจำพำนัก
อยู่ในบ้านหรืออยู่ในระหว่างเดินทางก็ตาม และที่ดีที่สุดนั้น
ให้กระทำการละหมาดรอวาคิบ และละหมาดวิตรในบ้านของ
ตนเอง ส่วน ผู้ใดจะกระทำในมัซยิดก็ไม่เป็นที่ต้องห้ามแต่
ประการใด เพราะท่านนบี ได้กล่าวไว้ว่า

أَفْضَلُ الصَّلَاةِ صَلَاةَ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ

และให้กล่าว ตะฮ์มีด คือกล่าวว่ الْحَمْدُ لِلَّهِ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ 33 ครั้ง.

และให้กล่าว ตักบีร คือกล่าวว่ اللَّهُ أَكْبَرُ อัลลอลอสูอักบ์ร 33 ครั้ง เช่นกัน.

หลังจากนั้น ก็ให้กล่าว

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

1 ครั้ง เพื่อให้ครบ 100 ครั้งพอดี

ความว่ : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพสักการะนอกจาก อัลลอลอสูอักบ์รเท่านั้น และพระองค์ทรงเจษานูภาพเหนือทุกสิ่ง.

และอ่านอายะห์กูรชี ซูเราะตุลอิคลาส قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ซูเราะตุลฟัลก قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ และซูเราะตุลนาซ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (อย่างละ 1 ครั้ง) เมื่อเสร็จจากละหมาดทุกครั้ง และซุนนะฮ์ให้อ่าน ซูเราะห์ทั้งสาม ซูเราะห์ละ 3 ครั้ง หลังละหมาดฟัจริ และละหมาดมัฆริบ เพราะมีหลายอะเศียด้วยกัน ที่รายงานมาจากท่านนบี คืออลลอลอสูอักบ์ร

2- ให้อ่านตรงหันหน้าไปทางกิบลัต (หันไปทางอัลกะอะบะห์) แม้จะอยู่ ณ แห่งใด ด้วยการตั้งเจตนา (เนียต) ที่จะปฏิบัติการละหมาดฟัรฎูหรือละหมาดซุนนะฮ์ อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ต้องการ (ให้ตั้งเจตนาหรือเนียตในใจโดยไม่ต้องเปล่งออกมาด้วยวาจา) เพราะการเปล่งออกมาด้วยวาจานั้นไม่เป็นที่อนุมัติ อีกทั้งยังเป็นบิเคอะห์ (อุตริกรรม) อีกด้วย เนื่องจากท่านนบีคืออลลอลอสูอักบ์รและบรรดาสาวกของท่านไม่ได้ปฏิบัติเช่นนั้น และถ้าผู้ละหมาดนั้นเป็นอิหม่ามหรือละหมาดตามลำพังก็ให้ทำเขตที่กั้นระหว่างเขากับกิบลัต สำหรับการหันหน้าไปทางกิบลัตนั้น เป็นเงื่อนไขหนึ่งของการละหมาดนอกจากในบางกรณีที่ได้รับการยกเว้น ซึ่งได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของบรรดานักปราชญ์

3- ตักบีรอตุลอิเยะฮฺรอม คือกล่าวว่ อัลลอลอสูอักบ์ร 100 ครั้ง

ความว่ : อัลลอลอสูตรงเกรียงไกรยิ่ง

4- ในขณะที่ตักบีรนั้นให้อยกมือทั้งสองเสมอไหล่ หรืออยู่ระดับหูทั้งสองข้าง

5- ลมมือทั้งสองลงมากอดอก วางมือขวาลงบนมือซ้ายพร้อม กับข้อมือและแขน ตามที่มีรายงานจากท่านนบีคือลัดลอสู่ อะลัยฮะซัลลัม

6- ชุมนะห์ให้อ่านดุอาอิตติฟาคาห์ (1) ซึ่งเป็นดุอาเปิด ละหมาดคือ

اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِيْ مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِيْ مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالطَّلَجِ وَالْبَرْدِ.

1) คำว่าชุมนะห์ คือสิ่งที่ถ่ายทอมาจากท่านนบี คือลัดลอสู่ อะลัยฮะซัลลัม ไม่ว่าจะเป็คำพูด การกระทำ หรือการ ยอมรับในการกระทำนั้น แต่ในที่นี้หมายถึง ทุกสิ่งที่ปฏิบัติ แล้วได้รับผลบุญ และจะ ไม่ได้รับโทษเมื่อไม่ปฏิบัติ และยังมี คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกัน เช่น อัลมันดุบอบ อัลมุต ตะฮับ المستحب อัตะตะญาวีวะ التطوع

ความว่า: โอ้อัลลอฮขอพระองค์ทรงโปรดให้ระหว่างข้า พระองค์ กับความผิดของข้าพระองค์ห่างไกลกันเหมือนกับ

ความว่า: ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพสักการะ นอกจาก อัลลอฮองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆสำหรับพระองค์ อำนาจ และการสรรเสริญทั้งมวลเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และ พระองค์ทรง เชนาคุณภาพเหนือทุกสิ่ง โอ้อัลลอฮไม่มีใครจะ ชัยยั้งในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้ และไม่มีใครจะให้ได้ ในสิ่งที่พระองค์ทรงชัยยั้ง ความมีเกียรติ นั้น (ความยิ่งใหญ่ และความมั่งคั่ง) จะไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้มีเกียรติให้พ้น จากการลงโทษของพระองค์ได้เลย ไม่มีพลังใดๆ และไม่มี อำนาจใดๆ นอกจากด้วย พลังและกำลังจากอัลลอฮทั้งสิ้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ และพวก ข้าพระองค์จะไม่เคารพสักการะผู้ใด นอกจากพระองค์เท่านั้น เฉพาะพระองค์เท่านั้น คือการสรรเสริญที่ดี ไม่มีพระเจ้าอื่น ใดที่ควรเคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ โดยเป็นผู้มีความ บริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ แม้พวกปฏิเสธทั้งหลายจะ เกลียดชัง (ไม่ชื่นชมยินดีก็ตาม) และให้กล่าว คัสบีย์ คือกล่าวว่ اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ 33 ครั้ง

สมบูรณ์ที่สุด หลังจากนั้นก็ให้กล่าว อัลอิศติอาซะฮ์ คือ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

ความว่า : ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจาก
มารร้ายที่ถูกสาปแช่ง และอ่านบิสมิลละฮ์ คือ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ความว่า : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานียิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ และอ่านซูเราะห์อัลฟาติหะฮ์

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัดกล่าวด้วยอิชะฮ์ได้กล่าวว่า

لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ

ความว่า : การละหมาดของผู้ที่ไม่อ่านซูเราะห์อัลฟาติหะฮ์
นั้นใช้ไม่ได้

หลังจากอ่านฟาติหะฮ์จบก็ให้กล่าวว่า อามีน امين

ความว่า ขอให้อัลลอฮ์ทรงโปรดตอบรับคำวิงวอนนี้ด้วยเถิด
ให้อ่านออกเสียงดัง ในละหมาดที่อ่านเสียงดัง และให้อ่าน
ค่อยๆ ในละหมาดที่อ่านเสียงค่อย

14- ถ้าเป็นการละหมาดซุลาฮียะห์ คือ การละหมาดที่มี 3
ร็อกอะฮ์ เช่น ละหมาดมัฆริบ หรือการละหมาดญูบาฮียะห์
คือ การละหมาดที่มี 4 ร็อกอะฮ์ เช่น ซุฮริ อัสริ และอิซาอ์
ก็ให้อ่านตาสีฮัด ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พร้อมกับกล่าวต่อลา
วาดแต่ท่านนบีมุฮัมมัดกล่าวด้วยอิชะฮ์ได้ หลังจากนั้นก็ถูก
ขึ้นยืนตรง โดยใช้หัวเข่าทั้งสองยันไว้กับพื้น แล้วยกมือทั้งสอง
ให้เสมอไหล่ทั้งสอง หรืออยู่ในระคิบูทั้งสองพร้อมกับกล่าว
ดักบิรُ اللهُ أَكْبَرُ และลดมือทั้งสองกอดอก ดังที่ได้กระทำมา
ตอนต้น และอ่านฟาติหะฮ์อย่างเดียว ถ้าจะอ่าน ซูเราะห์เพิ่ม
อีก หลังจากอ่านฟาติหะฮ์แล้วในร็อกอะฮ์ที่ 3 และ 4 ของการ
ละหมาดซุฮริเป็นบางครั้งบางคราว ก็ไม่เป็นที่ต้องห้าม เนื่อง
จากมีรายงานที่ถูกต้องจากท่านนบีมุฮัมมัดด้วยอิชะฮ์ได้
ในเรื่องนี้จากหะดีษของท่านอบิฮะดีษหรือคิยัลลอฮ์อันสุ

หลังจากนั้นก็ให้นั่งตาสีฮัดหลังจากร็อกอะฮ์ที่ 3 ของ
ละหมาดมัฆริบ และหลังจาก ร็อกอะฮ์ที่ 4 ของละหมาดซุฮริ
อัสริ และอิซาอ์

การนั่งตาสีฮัดครั้งสุดท้ายในละหมาดดังกล่าวนี้ให้นั่ง
แบบ كُورُ คือนั่งราบกับพื้นสอดเท้าซ้ายไว้ใต้เท้าขวา ส่วน

ความว่า : มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา
พระองค์ พร้อมด้วยการสรรเสริญต่อพระองค์ท่าน โอ้อดลอส
โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด

8- เยศีรษะขึ้นจากรูภาวะ พลายยกมือทั้งสองเสมอไหล่
หรือระดับหูทั้งสองพร้อมกับกล่าวว่า

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

ความว่า: ขอออดลอสทรงรับฟังผู้สรรเสริญพระองค์ด้วยเถิด
ในกรณีผู้นั้นเป็นอหามัมหรือละหมาดตามลำพัง ก็ให้กล่าวใน
ขณะที่อื่นตรงว่า

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلءَ السَّمَوَاتِ
وَمِلءَ الْأَرْضِ وَمِلءَ مَا بَيْنَهُمَا وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ

ความว่า: โอ้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเรา มวลการสรรเสริญ
ทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของพระองค์ ซึ่งเป็นการสรรเสริญอัน
มากมายที่ดั่งงาม และมีสิริมงคลซึ่งเต็มท้องฟ้าพื้นพิภพ และ
สรรพสิ่งที่อยู่ระหว่างท้องฟ้าและแผ่นดิน และเต็มทั่วทุกสิ่ง
ที่พระองค์ทรงประสงค์หลังจากนั้น

ถ้าผู้ละหมาดเป็นมะอุมุม ก็ให้กล่าวหลังจากที่เยศีรษะขึ้น

ทรงประทานความสิริมงคลแก่มุฮัมมัด และวงศวานของมุฮัม
มัด เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานให้แก่ นบีอิบรอฮิม
แน่แท้พระองค์เป็นผู้ได้รับการสรรเสริญยิ่ง และทรงไว้ซึ่ง
เกียรติอันสูงศักดิ์ และจงขอความคุ้มครองต่อออดลอสให้พ้น
จากความชั่วร้ายทั้งสี่ประการ คือให้กล่าวว่า

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

ความว่า : โอ้อดลอสข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้
พ้นจากการทรมานในนรกยะฮันนัม และขอให้พ้นจากการ
ทรมานในหลุมฝังศพ และขอให้พ้นจากความวุ่นวาย (ความ
ไม่สงบ) ของการดำรงชีวิตและความตาย และขอให้พ้นจาก
การก่อกวณของมะซีฮิดดัจญาล

หลังจากนั้นก็ให้วิงวอนขอตามความต้องการ เกี่ยวกับ
ความคิดของโลกนี้และโลกอาคีเราะฮ์ ถ้าจะขออุอาให้แก่พ่อแม่
หรือใครก็ตามที่เป็นพี่น้องมุสลิมด้วยกัน ก็อนุมติให้กระทำได้
ไม่ว่าจะเป็นการละหมาดฟิรฎู หรือละหมาดซุนนัตก็ตาม

เนื่องจากท่านนบีคือออดลอสอยู่ด้วยอิวะซัลลัม ไม่ได้
เจาะจงเฉพาะการละหมาดหนึ่งการละหมาดใด ดังหะดีษที่

ทั้งหกขานั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียว ขอความสันติสุข ความเมตตาปราณี และความสุขสวัสดิ์จากอัลลอฮ์จงมีแก่ท่านด้วยเถิด โอ้ผู้เป็นนบี ขอความสันติสุขจงมีแก่พวกข้าพระองค์ และปวงบ่าวที่ศอและห์ของพระองค์ด้วย ข้าพระองค์ขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพสักการะ นอกจากอัลลอฮ์ และข้าพระองค์ขอปฏิญาณตนว่ามุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและร่อซูลของพระองค์

แล้วก็กล่าวศอลาเวต คือ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، وَبَارِكْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ .

ความว่า : โอ้อัลลอฮ์ขอได้โปรดประทานพรแด่มุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด เช่นเดียวกับที่ได้ทรงโปรดประทานพรแก่ท่านนบีอิบรอฮีมมาแล้ว แท้จริงแล้วพระองค์เป็นผู้ได้รับการสรรเสริญยิ่ง และทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงศักดิ์ และขอได้

จาก รุก๊วะว่า

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

จนจบบทตะหมีดที่ได้กล่าวมาข้างต้น และถ้าเขาจะอ่านคุอาออบทนี่ต่อ ก็จะเป็นการดี

أَهْلَ النَّسَاءِ وَالْمَجْدِ أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ وَكَلْنَا لَكَ عَبْدٌ ، اللَّهُمَّ
لَا مَنَعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مَعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

เนื่องจากมีหลักฐานที่ถูกต้องจากท่านศาสดา คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

ความว่า : โอ้อัลลอฮ์ผู้ทรงสมควรแก่การสรรเสริญและเกียรติศักดิ์ ผู้ทรงสมควรแก่สิ่งที่พรรณาไว้ และพวกเราทุกคนเป็นบ่าวของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ไม่มีใครขัดขวางสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้ และไม่มีใครจะให้ได้ ในสิ่งที่พระองค์ทรงขัดขวาง ความยิ่งใหญ่ และความมีเกียรติ จะไม่ก่อประโยชน์แก่เจ้าของมันให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้เลย และขุนนะห์ ให้ผู้ละหมาดเอามือออกดอกเหมือนกับตอนยืนก่อนรุก๊วะ เพราะมีหลักฐานที่ถูกต้องจากท่านนบี คือลลัลลอฮุอะ

ลัยฮิวะซัลลัม คังที่ปรากฏในหะดีษที่รายงานโดยอาอิช บิน หุ
จร และชะฮัด บิน สะอัด (รอฎียัลลอฮูอันฮูมา)

9- **ศูญูด** คือ กล่าวดักบิรُ **أَكْبَرُ** اللهُ พร้อมกับหย่อนเข่าทั้งสองลงกับพื้นก่อนมือทั้งสองจะ ท้าวลงบนพื้น ถ้าเป็นการสะควก ถ้าหากว่าการกระทำดังกล่าวไม่สะควก ก็ให้เอามือทั้งสองเท้าลงสู่พื้นก่อนหัวเข่าก็พึงกระทำได้ ซึ่งวิธีศูญูดนั้น ต้องให้นิ้วเท้าและนิ้วมือหันไปทางกิบลัต โดยที่เอาฝ่ามือทั้งสองวางลงเบื้องหน้า นิ้วมือเหยียดชิดกัน และการศูญูดนั้นจะต้องศูญูดด้วยอวัยวะทั้ง 7 แห่ง คือ หน้าผากพร้อมกับจมูก มือทั้งสอง เข่าทั้งสอง และปลายเท้าทั้งสอง แล้วก็กล่าวว่า

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

ความว่า : มหาบริสุทธิ์แด่พระเจ้าของข้าพระองค์ ผู้ทรงสูงยิ่ง

และซุนนะฮ์ให้กล่าวดัสเบียะดังกล่าว 3 ครั้ง หรือมากกว่านั้น และซุนนะฮ์ให้กล่าวพร้อมกับ ดัสเบียะ ข้างต้นคือกล่าวว่า

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

ความว่า : มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา

ละหมาดญุมอะฮ์ (ละหมาดวันศุกร์) และละหมาดอีดทั้งสองวิธีนั่งคะซียัต หลังจากเงยศีรษะขึ้นจากศูญูดครั้งที่สองของร็อกอะฮ์ที่สอง คือ ให้เท้าขวาดังขึ้น ให้ปลายเท้ายันพื้น ส่วนเท้าซ้ายให้แนบลงกับพื้นโดยวางมือขวาลงบนขาอ่อนข้างขวาพร้อมกับกำมือ แล้วใช้นิ้วชี้ชี้ไปทางกิบลัต เพื่อแสดงถึงความ เป็นเอกะของอัลลอฮ์ตะอาลา

ถ้ากำแค่นิ้วก้อยและนิ้วนางของมือขวา และงอนิ้วหัวแม่มือและนิ้วกลางของมือขวาจรดกันเป็นวงกลม และชี้ด้วยนิ้วชี้ก็จะเป็นการดี ซึ่งทั้งสองลักษณะที่กล่าวมา ถ้วนแต่มีสายรายงานจากท่านนบีทั้งสิ้น และที่ดีที่สุดคือ บางเวลาให้ทำลักษณะหนึ่ง และบางเวลาก็ให้ทำอีกลักษณะหนึ่ง และให้วางมือซ้ายลงบนขาอ่อนข้างซ้ายและเข่าข้างซ้าย หลังจากนั้นก็อ่านตะชะฮ์ฮุด คือกล่าวว่า

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

ความว่า : ความเคารพภักดี การวิงวอน และสิ่งที่ดีงาม

พร้อมกับอิหม่าม เพราะท่านนบีได้ห้ามไว้ ตามขุนนะฮ์นั้น ให้มะอุมุกระทำหลังจากสิ้นเสียงกล่าวของอิหม่าม ท่านนบีได้กล่าวไว้ว่า

إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَلَا تَخْتَلَفُوا عَلَيْهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا،
وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا قَالَ قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ فَقُولُوا: رَبَّنَا
وَلَكَ الْحَمْدُ، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا.

ความว่า : แท้จริงอิหม่ามนั้นถูกให้มีขึ้น เพื่อให้มะอุมุทำตามพวกท่านอย่าได้ทำอะไร ที่แตกต่างไปจากอิหม่าม ดังนั้นเมื่ออิหม่ามกล่าวตักบิรสิ้นเสียงแล้ว พวกท่านจงตักบิร และเมื่ออิหม่ามกล่าวตักบิรรุกะฮ์สิ้นเสียงแล้ว พวกท่านจงรุกะฮ์ และเมื่ออิหม่ามกล่าวว่า سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ ะหะมิอัลลอฮ์ สุลิมัลฮัมมิละห์ สิ้นเสียงแล้ว พวกท่านจงกล่าวว่า رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ร็อบบะนะวะละกะลฮัม และเมื่ออิหม่ามกล่าวตักบิร สูดุคสิ้นเสียงแล้วพวกท่านจงสูดุค (บันทึกโดยบุคอริ และ มุสลิม)

13- ถ้าเป็นการละหมาดที่มีสองร็อกอะฮ์ เช่น ละหมาดฟัจริ

พระองค์ พร้อมด้วยการสรรเสริญต่อพระองค์ท่าน โอ้อัลลอฮ์ โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด

และในระหว่างสูดุคนั้นให้ขอคุอามาากๆ เนื่องจากท่านนบีคือลัลลอลฮุอะลยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า

أَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا
فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ.

ความว่า ในระหว่างการรุกะฮ์ จงเทิดทูลความยิ่งใหญ่ต่อพระผู้เป็นเจ้า ส่วนระหว่างสูดุคอยู่นั้น ให้มุ่งมันตั้งใจวิงวอนขอคุอาต่ออัลลอฮ์ ตะอาลาให้มากๆ ก็ย่อมจะได้รับการตอบรับจากอัลลอฮ์ ตะอาลา มาก

และจงวิงวอนต่ออัลลอฮ์ตะอาลา ขอความดีบนโลกคุณยानी และโลกอาคีเราะห์ ไม่ว่าจะละหมาดฟิรฎูหรือละหมาดซุนนัตกก็ตาม

และขณะสูดุคนั้นให้กางแขนทั้งสองออกจากข้างลำตัว โดยให้หน้าห้องห่างจากขาอ่อนทั้งสองข้าง และให้ขาอ่อนห่างจากน่องทั้งสอง และยกข้อศอกทั้งสองข้างขึ้นสูงจากพื้น ตามที่ท่านนบีคือลัลลอลฮุอะลยฮิวะซัลลัมได้กล่าวไว้ว่า:

اعتدلوْا فِي السُّجُوْدِ وَلَا يَبْسُطُوْا اَحْدَ كُمْ ذِرَاعِيْهِ اَبْسَاطَ الْكَلْبِ
ความว่า พวกท่านจงสุญูดให้สมบูรณ์ และคนใดคนหนึ่งใน
หมู่พวกท่าน จงอย่าทาบแขนทั้งสองข้างของตนอย่างกับการ
หมอบของสุนัข

10- เงยศิระษะขึ้น จากสุญูด พร้อมกับกล่าวดักบิรُ اللهُ أَكْبَرُ
แล้วก็เอาเท้าซ้ายแนบลงกับพื้น โดยนั่งบนเท้าซ้ายแล้วใช้เท้า
ขวายันกับพื้นและวางมือทั้งสองลงบนขาอ่อนและเข้าทั้งสอง
ข้าง แล้วก็กล่าวว่า

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَارْحَمْنِيْ وَاهْدِنِيْ وَارْزُقْنِيْ وَعَافِنِيْ
وَاجْبِرْنِيْ

ความว่า : โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์โปรดอภัยโทษแก่ข้า
พระองค์โปรดเมตตาปราณีแก่ข้าพระองค์ และ โปรดประทาน
ทางสว่าง (ฮิidayะฮ์) แก่ข้าพระองค์ และ โปรดประทานริชกี
ปัจจัยยังชีพแก่ข้าพระองค์ และ โปรดให้ฉันมีพลาทานมัย และ
โปรดให้ครบสมบูรณ์ในสิ่งที่ข้าพระองค์ยังคงบกร้องด้วย
เถิด

แล้วก็นั่งพักสักครู่หนึ่งให้สงบนิ่งในขณะที่นั่งอยู่ (โดย

ที่อวัยวะทุกส่วนอยู่ในสภาพที่สงบนิ่ง)

11- โนมัศวีตฺญูดครั้งที่สองพร้อมกับกล่าวดักบิรُ اللهُ أَكْبَرُ ทำ
แบบสุญูดครั้งแรก

12- เงยศิระษะขึ้นจากสุญูดพร้อมกับกล่าวดักบิรُ اللهُ أَكْبَرُ
และนั่งอิศติรอหะฮ์ คือนั่งพักเพียงเล็กน้อย ก่อนที่จะลุกขึ้นยืน
เพื่อละหมาดต่อ ในร็อกอะฮ์ที่สอง นั่ง เหมือนกับการนั่ง
ระหว่างสองสุญูด ซึ่งเป็นซุนนะฮ์ ถ้าไม่นั่งพักก็ไม่ใช่ไร
ในระหว่างนั่งพักนั้นจะไม่มีทชีกิร หรือบทขออูอาแต่อย่าง
ใด

หลังจากนั้นก็ลุกขึ้นยืนทำการละหมาดในร็อกอะฮ์ที่
สองต่อไป โดยที่เอามือทั้งสองขึ้นก่อน และยันหัวเข่าทั้งสอง
บนพื้น ถ้าการกระทำดังกล่าวสะดวกสำหรับเขา แต่ถ้าไม่
สะดวกก็ให้เอามือทั้งสองยันไว้บนพื้นแล้วยกเข่าขึ้นก่อนก็ได้
หลังจากนั้นให้อ่านฟาติหะฮ์ กล่าว آمِنْ และต่อด้วยซุ
เราะฮ์ใดก็ได้ตามความสะดวก หลังจากนั้นก็ให้ปฏิบัติ
เช่นเดียวกับร็อกอะฮ์แรก

ห้ามมะอุมุมทำก่อนอิหม่าม และไม่ชอบให้กระทำ